

KÄRLEKENS MAKT.

Roman af Mrs. Alexander.

THEDJE KAPITLET.

En hängiven advokat.

Det mottagande, mr Rawson rön-
te, då han följande dag presenterade
sig vid Stafford Square, blif till och
med varmare än han väntat.

Skarpa förebåder och tillviselser
slungades mot honom, för det han
förordnats understätt och uppmanat
en vanartad, ohörsam son, en
föraktlig, godtrogen herr. Men mr
Rawson förordnade sig klockt och fri-
modigt.

Ingen kunde i själva verket hafva
större makt eller inflytande öfver mrs
Saville än familjens advokat. Först
och främst var han en skarpsinnig,
ejärrig man med vidsträckt erfaren-
het. På hans klara ömde och be-
pröfvade rättsråd kunde hon öf-
betingadt lita. Därtill var han rik
och fullkomligt oberörande både hvad
yrkesrenömmé och samhällsställning
beträffar. Så hog var den tanke hon
hyste om honom, att hon till och med
nöt sig att på bestämde tider af-
lägga formliga visiter hos hans döt-
trar. Ja, några år förut, då hon brukade
geffa en större hal under hvar
ejäsong, hade hon afven haft för
sed att sända dem inbjudningar, hvil-
ka dock i regeln afböjdes. Hugo Sa-
ville hade varit i skola samtidigt med
advokatens ende son, hvilka båda till-
hörde flottan; och då den senare röj-
de afgjord benägenhet för starka
drycker, stod Hugo troget och skyd-
dande vid den unge manns sida un-
der den kritiska vändpunkt, då dennes
framtidsskugga annars, utan vännens be-
stånd och uppmaningar, skulle tagit
en ohjälplig riktning nedåt.

Ehuru utom all fräga en parve-
ny, var mrs Saville alltför drosserad
i belevnhetens och erfarenhetens
skola att tillåta sig något snobbi-
stigt öfverskott. Men hennes egen
stora kärlek för utmärkelse och rang
gjorde, att hon öfverskattade den
verkan hörd och titel, enligt hennes
förmärande, måste utöfva på andra.
Hon såg gärna, att hennes söner un-
gingos förtroligt inom mr Rawsons
familj. De voro fullkomligt säkra i
hans stilla, fläddlösa dottrars säll-
skap; medan å andra sidan den upp-
riktiga aktning och hängivenhet, mr
Rawson hyste för sin främsta klients
familjemedlemmar, hvilka
skulder ekonomiska förvecklingar och
svårigheter för både hans far och ho-
nom själf varit lika många trappste-
gar till förmögenhet och anseende, gaf
bandet, som förenade dem, en nästan
född karaktär.

För mrs Saville dänns ingen större
makt till i världen än guldets. Hon
kände, att hon hade penningen att
tacka för allt. Likväl var hon ingen
guidare eller smulgråt. Tvärtom kun-
de hon ibland vara slösaktigt friko-
stig, i all synnerhet mot dem, som
tjänat henne väl eller varit hennes
egen dyrbara person särskild till nö-
je. Hon kunde också strö omkring
sig allmosor till hjälpbehovande
— som man kastar ett ben till en utsul-
ten hand. Men för öfrigt betraktade
hon näppeligen de fattige som med-
människor eller bröder. Ändå var
hon, som hennes son sagt, ej helt
hallet utan hjärta. Ett helt lifs obe-
strid herraväld samt oafbruten ly-
cka och medgång hade dock gjort det
likgiltigt, härdt och kallt. Ingen kun-
de göra något för henne eller gifva
hennes något, som hon icke ägde fört.
Men midt öfver den soliga glansen af
hennes tillvaro stod likväl ett litet
moln, "ej större än en hand", ka-
stande en mörk slagskugga, inför hvil-
ken hela hennes lura upprörskt reste
sig. Hon visste och kände alltför väl,
att det i hela vida världen fanns ta-
gen, som älskade henne utom möjligen
en enda — hennes son, Hugo. Det
var detta medvetande, som gjorde sin-
net så bittert och härdt. Det föll
hennes aldrig in, att hon med sin äls-
dragna minner och stolta maner själf
kunde stötta från sig så ljufva, fri-
villigt erbjöda gårdar som kärlek och
ömhät.

Trots många stridigheter och upp-
träden höll Hugo Saville hjärtligt af
sin mor. Han hade ärt mycket af
hennes energi och stolt. I mångt
och mycket sympatiserade de också

som först. Men jag ser ändå helst,
att den ränkfulla kvinnan blir öfver-
berisad och straffad.

— Ingen kan förtänka er det. —
ansmörkte Rawson.

— I alla händelser gifver jag er
carte blanche. Men glöm inte, mr
Rawson, att jag vill ha tillbakat
testamente i morgon. Det måste för-
söras. Att döma af er utaktlöshet
att taga det med i dag, är jag
långt ifrån säker på, om ni, när allt
kommer omkring, ändå inte spelar un-
der täcke med Hugo.

— Ni gör oss båda orätt. Det är
mig motbjudande, att ni skall ändra
testamentet. Men er son har icke
nämnt ett ord därom till mig. I själf-
va verket har han alltså brödat om
att tänka på annat än att afträda sin
— hm, jag menar — damen från att
uppträda som — offentlig sågerska,
ett yrke, för hvilket hon utbildats.
Det orsakar honom ej ringa bekym-
mer....

— För Guds skull, aldrig det! —
utropade mrs Saville och sprang upp
från sin stol. — Allt annat hellre än
detta! O, himla! Tänk er namnet
"Mrs Hugo Saville" tryckt med sto-
ra bokstäver öfverst på en teateraf-
fisch! Åh, det vore infamt!

— Har ingen fara! Hon kommer i
så fall att uppträda under något fin-
geradt namn. Jag skulle ingenting
ha därom, om jag vore i ert ställe.
Men jag tror visst, att er son förju-
det det.

— Hvarför skulle jag för öfrigt gö-
ra mig ringaste bekymmer? — utlät
sig mrs Saville nonechalant och kasta-
de sig tillbaka i sin fåtölj. — Låt
saken ha sin gång!

— Godt! — Mr Rawson steg upp
att bjuda farväl. — Lord Everton an-
kom i går, — sade han. — Hans vis-
telse i London blir endast helt kort.
Men utan tvifvel kommer han att af-
lägga besök hos er.

— I hvilket fall jag ej skall taga
emot honom. Jag hoppas kunna va-
ra ur vägen nästa vecka. Jag kan ej
stanna i London. Likväl tröstar jag
att befräga mig till landet. Glöm icke
att skicka mig testamentet i efter-
middag med pålitligt bud.

— Ni kan tryggt lita på, att jag
skall göra det.

— Och kom sedan hit i öfvermor-
gon att mottaga instruktioner angä-
ende uppträdandet af ett nytt. Jag
vill ej dö utän att lämna något te-
stamente efter mig.

— Hvilken följlig tanke, min bästa
Mrs Saville!

— Om ni visste, hvad jag känner,
skulle ni finna en sådan tanke helt
naturlig.

— Några veckors stillhet på lan-
det skall göra er godt och återställa
sinnet jämvikt.

— Landet utan sällskap är föga
lockande. Likväl längtar jag att
komma bort från allt och alla. På
Ingfield har jag åtminstone mina
trädgårdar.

— En förtjusande tillflykt, — sa-
de Rawson under förstörd min. Tan-
karne förrädd sig tydligen alltmer
till andra föremål, och han skyndade
att säga adjo.

Emellertid tycktes en mängd små
tillfälligheter sammangaddat sig för
att hindra utförandet af mrs Savil-
les planer.

Rawson höll sitt löfte och skickade
testamentet, hvilket hon redan samma
kväll under många hätska tankar och
illvilliga föresatser ref sonder och
brände upp i den tomma kammen på
sitt toalettrum. Men hennes tillför-
littige rådgifvare var enormt uppta-
gen de närmast följande fjorton da-
gar; nämligen hans kompanjon er-
bjöd sina tjänster, blefvo dessa all-
tid lika oföränderligt tillbakavisade.
Därtill hade genom något missgä-
nsa reparationer och dekoreringar på
Ingfield — mrs Savilles handställe
i Surrey — blifvit fördröjda; och
då hon för ned att taga anordningar
i betraktande, fann hon luktan af må-
larfärg så afskräckande, att hon ge-
snat beslutade att uppskjuta flytt-
ningen minst fjorton dagar. Slutli-
gen lät hon hämta doktors och be-
falle honom att ordina några fört
den svåra förkylningssjuk, hon för-
klarade, att hon ådragit sig, samt att
framför allt föreskrifva stillhet. He-
la denna tid var hennes äldste son
— borta. Han tillbringade några an-
gämliga, oförgätliga dagar, hvilka kom-
mit att omsider tänjas ut till minst
ett par veckor, hos en lär förnör-
skare, som hade ett landställe på

gonstans i Lincolnshire. Här förtä-
stade sig de båda antikvitetsälskarne
i allsköns ro och gamman med att
inspektera de gamla, präktiga kyrkor,
som talrik förekommo i denna pro-
vins, med att skafva och skrapa på
deras gamla graverade metallplåtar
samt söka dechifrera gamla olaslaga,
half utplånade inskriptioner.

Alla dessa motgångar kändes i san-
ning bittra och förödmjukande för den
stolta, härskylna kvinnan. Därtill
hade den enda gästa kärlek, som hit-
tills hindrat hennes hjärta från att
helt och hållet frysa till is, hennes
natur från att hårdna till sten, blif-
vit henne fränstolen af en främling,
en äfventyrska helt enkelt, hvilken
med all sannolikhet betraktade ett gif-
ternät med Hugo endast som en slag
affär, hans plågar och samhällsställ-
ning som välkomna medel att kunna
betrygga sin egen framtid och föra ett
ypiskt, njutningsrikt lif. För denna
främlings skull hade den son, hon på
sitt passiva, själviska sätt likväl så
högt älskat, älsadast full pliktfullt,
all den sonliga tillgifvenhet och hör-
samhet, han var skyldig sin mor. För
första gången stötte hennes okufliga
hjärtas vilja på verkligt hårdnackat
motstånd, och i hennes ögon syntes
ett sådant fenomen liktydigt med en
moralisk jordbävning.

Den förkyllning, hon till en början
föregjivit, öfvergick smaningom till
verklighet och tycktes arta sig till
ett slags långsam, smygande feber.
Den uppvaktande husläkaren började
blifva allvarigt orolig och föreskref
ombyte af luft.

— Sjuk eller frisk, yrkade hon emel-
lertid alljämt lika enstänligt på, att
testamentet måtte öfverlämnas till
rättas och tillställas henne för att för-
ses med behörig underskrift. För-
gäfvos had henne mr Rawson att
först invänta hennes äldste sons åter-
komst och inhämta dennes råd. Un-
der föraktligt han tillbakavisade mrs
Saville detta förslag.

Richard förstär sig på affärer jämt
lika mycket oförklarligt som ett af hans
eländiga alabasterhelgon. Hans be-
grepp om saker och ting äro ytter-
ligt förvända. Jag hyser inte ringa
aktning och förtroende för
hans vidunderliga åsikter. Tag dar-
för ofördröjligen till testamentet un-
tan något vidare onöskede eller manö-
verande! Jag vet, att ni söker lägga
er ut, för min otacksamme, ovärdige
son. Men det är till ingen nytta. Om
ni vägrar att uppfylla min begäran,
skall jag finna tjugotals andra per-
soner, som äro beredda att till punkt
och prick fullgöra mina order.

— Utan tvifvel, mrs Saville. Lik-
väl kan jag icke neka till, att det är
med djup ledsnad och motvilja, jag
ser min unge vän afsigad utan en
enda cent att leva på. Förhastat er
inte, jag ber. Då är omöjligt att
företaga, hvad framtiden kan med-
föra.

— Nej, mr Rawson. Jag vill ej
vanta. Döden kan öfverraska mig
hvilket ögonblick som helst, och jag
skulle ej finna ro i min far, om jag
döge i medvetande, att en usel intrig-
makersk dörefter skulle komma att
vältra sig i mitt göld.

— Nå, välan då! Jag skall full-
göra er befallning. I öfvermorgen
skickar jag min prokurist hit med te-
stamentet. Ni kan låta en af edra
egna tjänare skrifa sitt namn som
andra vittne.

— I så fall reser jag till landet på
torsdag. Icke förrän jag underteck-
nat, försiglat och öfverlämnat te-
stamentet i edra händer, begifver jag
mig ut ur detta hus. Kan jag anför-
tro det åt er, mr Rawson?

— Min bästa mrs Saville, tar ni
mig för en simpel förturad?

Mrs Saville smög — ett flyktigt
leende af särskild glädigt, tilltillfall
art — ett af dessa hastigt öfvergå-
ende, strålade leenden, som sällan,
då hon för ned att taga anordningar
i betraktande, fann hon luktan af må-
larfärg så afskräckande, att hon ge-
snat beslutade att uppskjuta flytt-
ningen minst fjorton dagar. Slutli-
gen lät hon hämta doktors och be-
falle honom att ordina några fört
den svåra förkylningssjuk, hon för-
klarade, att hon ådragit sig, samt att
framför allt föreskrifva stillhet. He-
la denna tid var hennes äldste son
— borta. Han tillbringade några an-
gämliga, oförgätliga dagar, hvilka kom-
mit att omsider tänjas ut till minst
ett par veckor, hos en lär förnör-
skare, som hade ett landställe på

— Nåväl, jag skall anförtra det åt
er värd. — Det uppstod en kort paus,
hvarstred hon återtog: — Under all
denna jaktande oro och brådska har
ni förmögen icke haft tid att se er
om efter någon sällskapsdam åt mig.

— Jo, jag har åtskilliga förfrågan-
gar och finner, att min uppgift är
förenad med större svårigheter, än
jag väntat. Förhållandet är, att jag
sett mig nödsakad att inviga min äld-
sta dotter i ert förtroende. Hon är
en omtänksam och förståndig ung
flicka samt visar sig ytterst angä-
llig för sin mor.

gen att få fatt i rätt person. Hon
talade med mig senast i morse och
tycktes vara allvarligt bekymrad om
saken. Det finns en hel svärm af an-
ga damer, som äro benägna att åtaga
sig ett dylikt engagement. Men yt-
terst få äro riktigt lämpliga.

— En lämplig person är sämre än
ingen.

— Ja, just så. Emellertid lät min
dotter framskynta något, som jag tror
skulle passa, ifall ni ej sätter ifråga
att vänta en vecka.

— Jag fruktar, mr Rawson, att mitt
tålmod kommer att ställas på längre
prov än så.

— Nåväl, den unga dam, jag tänkte
omnämna, är systerdotter till vår
kyrkoherde därnere i min fodelsebygd,
Wales. Han är död sedan flera år
tillbaka. Men den unga flickan har
fortfarande bott kvar hos hans änka,
tills denna för några månader sedan
hållades afled. Hon är föräldralös,
och det är tillämpligt klenst för
hennes ömkomst. Meningen vore,
att hon skulle komma och stanna nå-
gra veckor hos mina dottrar. Det är
en bättre flicka, och hon har fått en
god uppfostran. Jag har inte träffat
hennes, sedan hon var mycket ung, och
skall därför ej nu yttra mig vidare
om saken, förrän jag varit i tillfälle
att se på henne närmare. Om jag an-
ser det mödan värdt, torde hon få gö-
ra ett besök, så att ni själf kan
blifva i tillfälle att döma och möjli-
gen taga henne ett par månader på
prof.

— Tack, mr Rawson! Jag är er
verkligen högst förbunden. Ja, jag
skulle helst vilja se henne först. Jag
kan omöjligt stå ut med att hvarje
dag ha en slamsa eller fågelskrämma
för mina ögon. När väntar ni denna
flicka?

— Jag kan ej säga bestämt. In-
om kort förmögenligen.

— Jag skulle önska att träffa henne
innan jag reser ut till landet.

— Jag skall anmoda min dotter att
skriva till henne i eftermiddag och
be henne komma litet tidigare.

— Ja, var god och gör det! Om
hon är en förståndig, intelligent och
belevad ung dam, kan hon bli mig
till stor nytta. Kan ni vill tänka er,
mr Rawson, lady Olivia har värdigast
erbjuda mig sin "kara Sofi" att un-
der en tid af sex månader vara min
dotter och "ett kärt sympatiskt säll-
skap". — Ah, min Gud! Dottern
är ett lika stort väp som hennes mor.

— Verkligen! Men anbudet var in-
då utan tvifvel väl menadt.

— Jag afskyr välfärdiga personer.

Mr Rawson skattade, att Jag antar,
det tilläts mig ömman, att jag
mottagit några rader från mr Hu-
go.... — begynte han, då han tvärt
nedstades af ett befallande.

— Nej, jag vill ingenting höra! Jag
tillåter icke, att detta namn nämnes i
min närvaro, med mindre vi lyckas
annullera detta olycksaliga akten-
skap.

— Ah! — Miss Desmond.

— Desmond åter ingalunda wals-
siskt.

— Hennes mor var irländska.

— Hm! Jag kan inte tåla irlän-
dare.

— Hon är, så att säga, irländska
blott till hälften.

— Jag kunde omöjligt stå ut med
att höra henne föreläsa med den där
afskyvärda brytningen.

— Nåväl, det torde i alla fall vara
mödan värdt att försöka.

— Ja väl, jag skall se henne, —
utlät sig mrs Saville afgörande. —
Jag skall vid första anblicken kunna
säga, om hon passar för platsen el-
ler ej.

— Jag får alltså säga er god mor-
gon, min bästa mrs Saville. Min dot-
ter skall underrätta er, så fort miss
Desmond kan göra er sin uppvakt-
ning.

Mrs Saville tackade honom på nytt
och bjöd honom nedtänande farväl.

FJÄRDE KAPITLET.

Sällskapsdamen.

Under de närmast följande åtta da-
gar hängaf sig mrs Saville uteslu-
tande åt tillfredsställelsen af sin
hämmygd. Hon undertecknade
det nya testamentet, lät öfversända
det till mr Rawson och mottog från
dennes ett stult, förmigt erkännan-
de, att dokumentet öfverlämnats åt
en någon sådan där enfaldig fjella-

RED WOODS

MINERAL-VATTEN

— OCH —

LÄSKEDRYCKER

som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabriker.
"GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI

DE NYASTE OCH

MODERNASTE

Dräkter och Öfverroccar

ha vi nu på lager till ert
pseende.

Besök oss eller skrif efter
katalog och priser.

MODERN TAILORING CO

293 Forth Str. Telcom M 7584.
Winnipeg, Man.

FREE PRESS

Skandinaviska afdelningen, under rubrik "Scan-
dinavian News", som i 4 år skötts af Mr C. Allan
Jones, kommer hällanefter, på grund af dennes för-
ändrade verksamhetsfält, att redigera af Mr J. E.
Lidholm, vil kand bland skandinaverna här i landet.
Free Press är västra Canadas största engelska dag-
tidning, och kostar, morgon-applagan 50c, pr. må-
nad, "Bulletin" (afton-applagan) 25c pr. månad.
Adressera nyhetsmeddelanden direkt till Mr J. E.
Lidholm, Free Press, Winnipeg, Man.

Alla som använda Eddy's Silent Matches

Veta de inte spraka eller fräsa och ingen lukt;
äro kvicka, säkra och trygga; fabricerade af

The E. B. Eddy Co., Limited, Hull, Canada.

Begär dem af Er närmaste groceriman.

NORTHERN CROWN BANK

HUFVUDKONTOR - WINNIPEG.

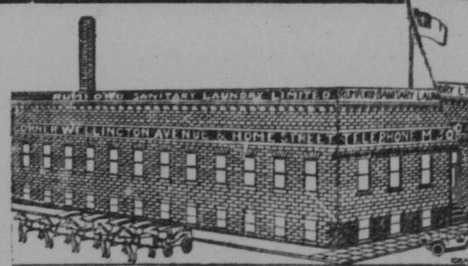
Grundfond (autoriserad) \$6,000,000 Inbetaldt kapital \$2,200,000

DIREKTION
President Sir D. H. McMillan
Vice President Capt. Wm. Robinson
Jas. H. Ashdown H. T. Champlain
D. C. Cameron W. C. Leistikow
General Manager Robt. Campbell
Supt. of Branches L. M. McCarty

Alla slags bankaffärer utföras.
Konton öppnas å billiga villkor för enskilda, firmor, kor-
porationer och sällskap.

Särskild omsorg ägnas åt sparbanksafdelning.
Ors. William & Nena TH. THORSTEINSON, ON. Manager

Filialer öfver hela Canada.

Vi göra ett förstklassigt arbete och ha vunnit stort förtro-
ende. Ni skall finna det genom att prova oss.

Rumford Sanitary Laundry Limited.

Telefon Main 3004.

Hörnet af Home & Wellington Str.